

Fotó: Mohácsi Klaudia

Felcsúti Hírlap

2021. február
X. évf., 2. szám (102.)

Assisi Szent Ferenc nyomdokain

Cseh Kornél katolikus hitoktató, állatorvos tanúságtétele

Így kerek az életünk

Beszélgetés Vörös Miklóssal és feleségével, Kontra Zsuzsannával

KÉPRIPORT

Maszkabál

Bepillantás a Kastély Óvoda és Bölcsőde rendhagyó farsangjába

„Mindenben a gyermekeink az elsők”

Találkozás Varáné Németh Barbarával

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,
előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 20/594-7457

Hétfő: 9.00–12.00,

kedd, szerda és csütörtök: 13.00–16.00

(szerdán 9 és 11 óra között tanácsadás),

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház:

Fő. u. 137., tel.: 22/353-250 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy–Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,
rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,
rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 22/311-104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház:

Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta:

Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzétett megbízott:

Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermejkölési Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonnégy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Felcsúti Hírlap

Címlapfotó:
Barbara Gabriella

3 A bennünk élő örök gyermek

Avagy a váli Szeretet szobor üzenete

4 Így kerek az életünk

Beszélgetés Vörös Miklóssal és feleségével,
Kontra Zsuzsannával

Újra divat a házasság – mutatják a Kopp Mária Intézet a Népesezésért és a Családokért (KINCS) adatai. Miközben Európa számos országában egyre instabilabbak a párkapcsolatok, hazánkban az elmúlt évtizedben csaknem megduplázódott a házasságkötések száma, és több mint negyedével csökkent a válásoké. Közel tíz éve indult útjára az a kezdeményezés, amely februárban, Valentin-nap környékén minden évben a házasság és a család fontosságára kívánja felhívni a figyelmet. A házasság hete programsorozata arra hivatott, hogy aláhúzza: a házasság egy életre szól, s az új generációk boldog felnőttkora is csak a szülők szövetségével garantálható. A kezdeményezéshez csatlakozva a felcsúti Vörös–Kontra házaspárt mutatjuk be – történetük, életpéldájuk ösztönző erő lehet mindenki számára, inspirálhat a házasság nagy kalandjára.

6 Folyamatos formálódásban

Bemutatkozik református segédlelkészünk

7 Maszkabál

Bepillánts a Kastély Óvoda és Bölcsőde
rendhagyó farsangjába

10 Assisi Szent Ferenc nyomdokain

Cseh Kornél katolikus hitoktató, állatorvos
tanúságtétele

Gyermekként az ember gyakran ábrándozik arról, hogy mi lesz, ha nagy lesz. Mozdonyvezető? Tűzoltó? Állatorvos? Cseh Kornél azon kevesek közé tartozik, akik felnőttként is gyermekkorai álmukat élik: Alcsút és Felcsút állatorvosa kissrácként választotta hivatását, s elhatározásától az évek hosszú sora sem tudta eltántorítani. Az orvoslás mellett életének meghatározója

az istenhit, amely ugyancsak gyermekkori örökség számára. A Letenyey gimnázium hitoktatójaként Kornél küldetése, hogy hitre vezesse a rábízottakat. Hogy miként fér meg egymás mellett az állatorvosi és a hitoktatói szolgálat, s hogy miként talált rá egyikre s másira, azt ő maga mondja el nekünk.

12 Poszter

Hát van mégis élet?

14 „Mindenben a gyermekeink az elsők”

Találkozás Varáné Németh Barbarával

Varáné Németh Barbarát alighanem senkinek sem kell bemutatnunk. Családja – mondhatni – „az idők kezdete óta” Felcsúton él, ő maga korábban a hivatalban szolgált közösségünket. Míg nem háromgyermekes édesanya lett, s elhatározta, hogy az egyik legkedveltebb elfoglaltságát választja hivatásul. Manikűrösként és pedikűrösként nap mint nap alkot, olyasvalami ez a világ számára, amelyben megélheti nőiségét, kreativitását, az örömmel végzett munka szépségét. Szakmájának különlegessége mellett az anyaság kalandjáról beszélgettünk, valamint arról, hogy miként talált rá a saját magában lévő erőre egy családi tragédia hatására.

16 Szalagavató helyett

Unneplőben fotózkodtak a Letenyey végzősei

18 Kert

Ebaredezőben

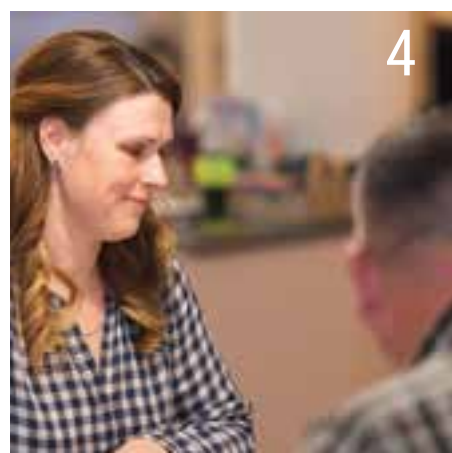
19 Konyha

Rakott kel

20 Harangszó

Változásra hív a nagybőjt
Szomjazók

22 Mozaik

4

14

16

A bennünk élő örök gyermek

Avagy a váli Szeretet szobor üzenete

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

A Vál-völgyben barangolva találkozhatunk egy különleges képzőművészeti alkotással, mely formájának és tartalmának köszönhetően kétségkívül nem mindennapi hatást vált ki szemlélőjében. A 16 méter hosszú és 10 méter magas, dróthuzalokból hajtogatott szobor a váli hegytetőn, a Haraszthy Pincészet birtokán áll, s egy egymásnak hátat fordító, magába forduló férfi- és nőalakot formáz, a vasszerkezet belsejében pedig két egymás felé forduló, a kezét a másik irányába nyújtó gyermek figurája áll, amely sötétben világít is. A magukba roskadó felnőttekké alakított drótok a férfi és a nő közötti szövetséges kapcsolatot, a számos konfliktust jelenítik meg, míg a gyermekalakok a két fél belső vágyait, valós énjét mutatják: vágyakoznak a másira, szeretnék megérinteni egymást, éjjeli fehér fényük a tisztaság, az ártatlanság szimbóluma, s ez a fény az, ami két ember szerelmét lángra lobbantja, s ami segít, hogy az élet sötét óráiban is egymás mellett legyenek – fogalmaz a műalkotást hazánkba hívó, s birtokukon „élet-

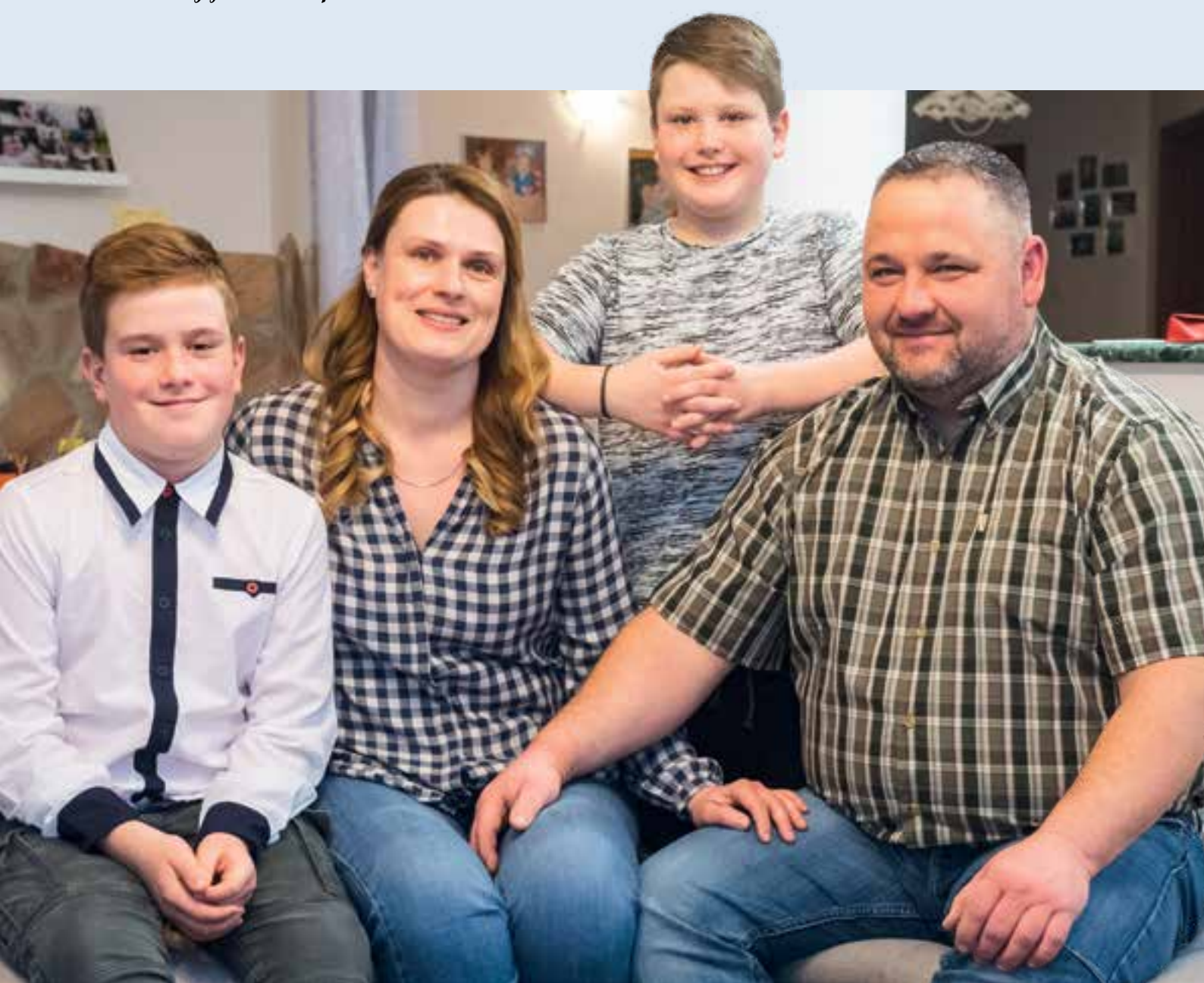
re keltő” Coelho házaspár. Az ukrán képzőművész, Alexander Milov alkotása, a Love szobor 2017-ben érkezett Magyarországra, miután a 2015-ös Burning Man fesztiválon világhírű lett. Az 1986 óta a Nevada állambeli Black Rock sivatagban, egy kiszáradt tömederben megrendezett fesztiválon évről évre a művészi önkifejezés és a kreativitás legkülönlegesebb példái jelennek meg, a végén pedig rituálisan elégetnek egy hatalmas szalmabábut, emlékezve a kezdetekre, az első Burning Manre, amely mostanra több mint hetvenezer látogatót számláló eseménnyé vált. Ennek a fesztiválnak volt hát a legnagyobb sztárja a Szeretet szobor, amely – Carlos és Ingeborg Coelho-nak hála – most Vál községben hirdetheti a bennünk élő örök gyermek erejét. Üzenete így, Valentin-nap táján talán még aktuálisabb. Márai Sándor szavaival: „Mert az ember – ezt egyre inkább hiszem – csak annyit ér és csak annyira ember, amennyire meg tudja őrizni lelke egy zugában az örök gyermeket.”

Így kerek az életünk

Beszélgetés Vörös Miklóssal és feleségével, Kontra Zsuzsannával

Újra divat a házasság – mutatják a Kopp Mária Intézet a Népesedésért és a Családokért (KINCS) adatai. Miközben Európa számos országában egyre instabilabbak a párkapcsolatok, hazánkban az elmúlt évtizedben csaknem megduplázódott a házasságkötések száma, és több mint negyedével csökkent a válásoké. Közel tíz éve indult útjára az a kezdeményezés, amely februárban, Valentin-nap környékén minden évben a házasság és a család fontosságára kívánja felhívni a figyelmet. A házasság hete programsorozata arra hivatott, hogy aláhúzza: a házasság egy életre szól, s az új generációk boldog felnőttkora is csak a szülők szövetségével garantálható. A kezdeményezéshez csatlakozva a felcsúti Vörös-Kontra házaspárt mutatjuk be – történetük, életpéldájuk ösztönző erő lehet mindenki számára, inspirálhat a házasság nagy kalandjára.

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

A kertszomszédságtól a házasságig

Miklós és Zsuzsa története voltaképp évtizedekkel ezelőtt kezdődött. „Igazából már gyermekkorunk óta ismerjük egymást, egészen huszoneves korunkig kertszomszédok voltunk, az általános iskolát mindketten Felcsúton jártuk ki, ám akkoriban még nemigen figyeltünk fel egymásra – fog bele megismerkedésük történetébe Zsuzsa. – Nem sodort messzire bennünket az élet az iskola után sem, hiszen míg Miklós magasepítő technikusként Székesfehérváron tanult tovább, addig én Tataanyára kerültem, egészségügyit végeztem, majd csecsemő- és gyermekszakápoló lettem. Ám ezt követően nekem is Székesfehérvárra vezetett az utam, ahol kozmetikusnak tanultam.” A fiatalok románcia aztán egészen váratlanul kezdődött el: „1999. január 24-én Miklós felhívott, és randit kért tőlem – meséli Zsuzsa. – Még aznap találkoztunk, és azóta is tart a szerelmünk, amit rögtön a legelején próbára tett az élet, a megismerkedésünk után három héttel ugyanis Miklósnak be kellett vonulnia katonának. Mindketten úgy éreztük: ha ezt az időszakot átvészelnék, akkor a szerelmünk töretlen maradhat. Így is lett, az évek minket igazoltak. Mindkettőnk számára nagyon fontos a család, nem véletlen, hogy a házasság gondolata már a kapcsolatunk elején szóba került. Tudtuk, hogy szeretnénk összekötni az életünket.”

A szülői hivatás megtartó ereje

Miklós 2001 januárjában jegyezte el Zsuzsát, majd 2002 áprilisában házasodtak össze. Az esküvő után rögtön belevágtak az építkezésbe, 2003 nyarán pedig be is költözhetek családi fészükbe. Első fiuk, Marcell 2009-ben, második fiuk, Márk két évvel később született meg. „Nem egyből a házasságkötés után vállaltunk gyermeket – mesélik. – Nagyjából harmincéves korunkra éreztük úgy, hogy megértünk a szülői szerepre. Nagyon fontosnak tartottuk, hogy kivárujk a megfelelő pillanatot. Úgy éreztük, hogy a gyermekeink érkezése még jobban megerősítette a kapcsolatunkat, összekovácsolt minket az, hogy szülőkké váltunk. S persze sokkal színesebb az életünk azóta, hogy a fiaink velünk vannak.” „Marcell érkezése nem egészen úgy történt, ahogy az újdonsült anyuka várná – teszi hozzá Zsuzsa. – Terhességi toxémia miatt a 34. héten császármetszéssel jött világra a kicsi, ebben az időszakban rengeteget aggódtunk. Szerencsére végül minden jól alakult, és Marcell egész-

séges lett, most már kész nagyfiú. A megszületése után kellett pár hónap, hogy igazán belerázódjunk az apai és az anyai szerepbe. Márk születése viszont már problémamentesen zajlott, vele már sokkal könnyebben ment minden, de ez alighanem más családokban is így van.”

A család kalandjai

Zsuzsák hiszik, hogy a házaspárkapcsolat folytonos törődést igényel. „Mindig odafigyelünk egymásra, észrevesszük, ha a másikat bántja valami, megbeszéljük a problémákat, támogatjuk egymást a megoldásukban – mondják. – Noha mindketten sokat dolgozunk, igyekszünk sok közös programot szervezni a gyerekekkel. Rengeteget kirándulunk, szeretnénk minél több mindent megmutatni nekik az országban. Olyan helyekre is elvisszük őket, ahol mi már jártunk, de persze sokszor együtt fedezünk fel új helyeket.” A Vörös-Kontra család szívesen jár moziba és színházba, a fiúk különösen szeretnek pecázni, az édesapjuknak a vadászat mellett ez az egyik legnagyobb szenvedélye, s bár ez kimondottan apa-fia program, olykor az édesanyjuk is csatlakozik. A srácok a kerékpározásban leginkább édesanyjukban lelnek partnerre. Az egyik legkedvesebb családi programuk a sütés-főzés, főként télen, amikor Miklós többet lehet otthon, illetve vasárnaponként. „Ritka az, hogy a férjemmel kettesben menjünk valahova – árulja el Zsuzsa. – Ez nem véletlenül van így. Mivel nagyon gyorsan felnőnek a gyerekek, szeretnénk minél több időt együtt tölteni velük, hiszen nemsokára már a saját útjukat fogják járni. Azt szeretnénk, hogy legyen mire visszaemlékezniük felnőttként. De persze számunkra is megmaradnak ezek az emlékek, sokszor a nehezségek idején épp ezekhez nyúlunk vissza.”

Hogy mi lehet az életre szóló szerelem és házasság titka, azt Zsuzsa és Miklós könnyen megválaszolja: „Nincs titok, csupán mind a ketten ugyanazt szeretnénk. Nagyon jó érzéssel tölt el bennünket, hogy már több mint húsz éve együtt vagyunk. Szeretünk visszaemlékezni mindarra, ami megtörtént velünk. Hogy még amikor esetleg gondok merültek fel a házasságunkban, sohasem adtuk fel, hanem együtt kerestünk megoldást a problémáinkra. Életünk legjobb döntése volt, hogy belevágtunk a házasságba, mert így kerek az életünk.”

Folyamatos formálódásban

Bemutakozik református segédlelkészünk

Rózsa Dávid a Sárospataki Református Teológiai Akadémia utolsó éves teológus szakos hallgatója, aki református lelkészünk, Hős Csaba mellett közel egy évig segédlelkészként szolgál egyházközségünkben. A kárpátaljai fiatalembert többek között lelkési hivatásáról, a felcsúti szolgálatról és hitének ajándékáról kérdeztük.

Nagy Enikő, fotó: Barbara Gabriella

„A sárospataki akadémián, ahol tanulok, a lelkészképzés részét képezi a gyakorlati, segédlelkési év – meséli Rózsa Dávid, hogyan került községünkbe. – A tanulmányok utolsó részében minden teológus egy-egy gyülekezetben tölt el tíz hónapot, egy vagy több lelkész mellett, megfigyelve és segítve a lelkési munkát, s elsajátítva annak azt az aspektusát, amit csak a mindennapok során tapasztalhat meg az ember.” Dávid lelkészünket a teológián ismerte meg, Csaba homiletikát és liturgikát tanított neki, s amikor felajánlotta a leendő lelkész számára a lehetőséget, Dávid élt is vele, így lett Felcsút segédlelkésze.

Dávid Kárpátalján, Ungvár mellett, gyakorló keresztyén családban nőtt fel. Édesapja katolikus, édesanyja református: „Ők voltak azok, akik elindítottak a hit útján, elvittek gyermek-istentiszteletre, hittanra, keresztyén gyermektáborokba, amelyeken megértettem valamit abból, amiről a hit szól, annyira, hogy aztán már magam is vágytam ezekre a programokra. Nem csupán teológiai tanáraim inspiráltak a lelkési pályára, de már a gyermekkori gyülekezetem lelkésze, az ifis közösség vezetője is, akire ma is felnézek, s akivel sokat beszélgettem a hivatásomról is. Folyamatos formálódás volt ez bennem. Úgy hiszem, épp úgy alakult az életem, hogy most ott legyek, ahol vagyok, ahol lennem kell. Az, hogy megkezdjem a teológiai tanulmányokat, szintén hosszú időn át alakult, formálódott bennem. S ez a formálódás az akadémiai évek alatt is jelen volt az életemben – hol erősebb, hol gyengébb volt a hivatástudatom, de úgy gondolom, olyasvalami ez, amivel folyamatosan meg kell küzdenie az embernek, akár lelkészről, akár bárki másról legyen szó.”

Segédlelkészünk 2015-ben kezdte el a református teológiát. Mint mondja, beleszeretett a sárospataki hangulatba, a teológia világába. „Ez a szeretet azóta is él bennem – fogalmaz. – Mivel viszonylag fiatal voltam a tanulmányaim kezdetekor, úgy vélem, nem hazudok, ha azt mondom, hogy igazán csak Sárospatakon nőttem fel. Sokat jelentett számomra az ottani közösség, különösen a kollégium kórusa, illetve az a fél év, amelyet Erasmus-ösztöndíjjal Hollandiában tölthettem. Ugyancsak meghatározók voltak számomra az úgynevezett kiszállások, amelyek során ellátogathattam egy-egy gyülekezetbe. Most, hogy itt vagyok Felcsúton, a feladatom kettős: egyrészt a lehető legnagyobb segítséget kell nyújtanom a gyülekezet életében, másrészt pedig figyelnem kell, hogy ezáltal minél többet tapasztalhassak meg és sajátíthassak el a lelkési munkából. A kettő persze egybefonódik. Úgy érzem, Csabától és Orsától minden lehetőséget megkapok, hogy tanulhassak. Nem csupán szakmailag, hanem emberként is tanulhatok tőlük, nap mint nap megtapasztalom a törődést, az odafigyelést, na meg azt a krisztusi szeretetet, amiről lelkészként prédikál az ember.”

„Az én Istenem szerető Atya – áruja el Dávid. – Akinek dogmái, tanításai, törvényei nem öncélúak, hanem szeretetből fakadók, céljuk, hogy az ember közelebb kerüljön hozzá, s meg is tudjon maradni mellette, így teljesebb életet éljen. Az én Istenem olyasvalaki, aki távlatot, reményt és célt ad minden egyes ember életébe, egyen-egyenként.”

Maszkabál

Bepillantás a Kastély Óvoda és Bölcsőde rendhagyó farsangjába

Barbara Gabriella fotói

„A jelmezbálban az a legjobb, hogy az ember kibújhatik a saját bőréből, hogy más lehet, tökéletesen más, mint aki a valóságban” – Szabó Magda sorainak inspirálásában, ha nem is a megszokott módon, de idén is megülték a farsangot a Kastély Óvoda és Bölcsőde kis „lakói”, akik kedvenceik, tündérek és sárkányok, tűzoltók és lovagok, Elzák és Super Mariók, katicák és pillangók, balerinák és unikornisok, kalózok és angyalok maskaráiban vonultak fel a csoportszobákban, s csak úgy maguk között rendeztek maszkabált, eljátszva egy más valóságot, egy régi-új világot, ahol az álarcok, a maszkok mögött újból önfeledt kacajok rejlenek.

Cseh Kornél katolikus hitoktató, állatorvos tanúságtétele

Assisi Szent Ferenc nyomdokain

Gyermekeként az ember gyakran ábrándozik arról, hogy mi lesz, ha nagy lesz. Mozdonyvezető? Tűzoltó? Állatorvos? Cseh Kornél azon kevesek közé tartozik, akik felnőttként is gyermekkori álmukat élik: Alcsút és Felcsút állatorvosa kissrácként választotta hivatását, s elhatározásától az évek hosszú sora sem tudta eltántorítani. Az orvoslás mellett életének meghatározója az istenhit, amely ugyancsak gyermekkori örökség számára. A Letenyey gimnázium hitoktatójaként Kornél küldetése, hogy hitre vezesse a rábízottakat. Hogy miként fér meg egymás mellett az állatorvosi és a hitoktatói szolgálat, s hogy miként talált rá egyikre s másikra, azt ő maga mondja el nekünk.

*Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs*

– A gyermekkoromból arra emlékszem, hogy mindig is állatorvos akartam lenni. A szüleim elmondása alapján hatéves korom körül felsorolták nekem, milyen pályák vannak, s én akkor ezt választottam, és a választásomhoz hűséges is maradtam az évek során. Édesapám lótenyésztőként dolgozott, s bár főként irodai munkát végzett, általa pesti fiúként is találkozhattam állatokkal, legfőképpen lovakkal. A családi elbeszélésekből megtudtam, hogy a kovácmester apai nagyapám is nagyon értett az állatokhoz, olykor „a csanaki állatorvosnak” is titulálták, mert volt olyan „lódoktor” a környéken, aki nem kezdett bele nehézellés levezetésébe addig, míg a nagyapám oda nem ért. Az is előfordult, hogy olyan ellést is megoldott, amit az állatorvosnak nem sikerült.

Hozomány hát a hivatás. S mi a helyzet a hittel?

– A hitre nevelést is a szüleimnek köszönhetem, akik nem küldtek a templomba, hanem hívtak magukkal. Isten „dolgai” már óvodásként is érdekelték. Ez okozott is kellemetlenséget kedvenc óvónőmnek, amikor a miatyánk imádságot tanítottam a többieknek, és az állását veszélyeztető kérdéseket tettem fel neki a vezető óvónő előtt. Ekkor még a hatvanas években jártunk... Az általános iskola után a budapesti Piarista Gimnáziumba jártam, ami egyike volt az akkor működő nyolc katolikus gimnáziumnak. Itt az állatorvosi egyetemhez is megkaptam a jó alapozást, és a hitem is fejlődhetett a gyermeki hittől a felnőtté felé. Egy sikeres felvételi után és egy tanár bátor kiállása következtében már készülhettem is állatorvosi pályámra. Addig ugyanis egyetemünkön előírás volt, hogy egyházi iskolából ne vegyenek fel elsőre tanulókat, de aki felvételiztetett, elérte, hogy engem elsőként mégis felvegyenek rögtön az érettségi után. Volt, aki „plébánosnak” meg „szentatyámnak” gúnyolt az évfolyamból, mert akkoriban is fontosnak tartottam kiállni a hitem mellett. Ez idő

tájt kerültem egy gitáros ifjúsági énekkarba. Együtt jártuk az országot ezzel az új keresztény műfajjal, énekelünk, tanúságot tesszünk. Itt ismertem meg leendő feleségemet is, és a diplomaosztó előtt egy héttel – ennek már 34 éve – összeházasodtunk.

Úgy tudom, szinte rögtön az egyetemen után a nyugdíjba vonuló Csőre doktor körzetét kapta meg, amely Alcsútdobozt és Felcsútot jelentette. Azóta is itt él és dolgozik állatorvosként. Mi az, ami évtizedek óta megtartja a hivatásában, mi a munkája szépsége?

– Kezdetől szerettem a hivatásomat, nemcsak azért, mert érdekes és változatos, hanem mert embernek, állatnak segíthetek általa. Persze, ha nekem is meglenne Szent Ferenc képessége, hogy értem az állatok nyelvét, könnyebb lenne a munkám (nevet). Ám azért így is, az évtizedek alatt elsajátíthattam sajátos jelnyelvük egy részét.

Hogyan egészült ki az életében az állatorvoslás a hitoktatással?

– A hitoktatás sem késett sokáig az állatorvosi munka mellől. A rendszerváltozást követően újra lehetővé vált az óvodai és iskolai hittan. Akkor még képesítés nélkül belecsöppentem, és majd’ húsz évig voltam az alcsúti óvoda katolikus hitoktatója. Így mind az öt gyermekem is járt hozzám hittanfoglalkozásra. Goda doktor biztatására kezdtem el a teológiát, és így szereztem hitoktatói diplomát. Közben megismerkedtem a katolikus karizmatikus megújulás mozgalmával, s ekkortól még határozottabb tapasztalatokat szereztem az én Istenemről. Rádöbbentem, hogy a Szentlélek el tud vezetni oda, hogy ne csak tanulás útján, hanem istenélmények és megtapasztalások által is megismerjük Teremtőnket és Megváltónkat. Meggyőződéseim szerint, ahogy Einstein mondja, a tudomány vallás nélkül sánta, a vallás tudomány nélkül vak. Egy állatorvosnak nem lehet célja, hogy efféle fogyatékokkal éljen együtt – az állatorvoslás és a hitoktatás, illetve az istenhit nem egyszerűen megférnek egymás mellett az életben, de valóban ki is egészítik egymást. S hálát adok Istennek, hogy hivatásomat gyermekeim közül is követik, némelyikük a hit átadásában, a legfiatalabb pedig az állatorvoslásban.

A kamaszkorukat élő fiatalok hitre vezetése sajátos feladat. Mit gondol, a Letenyey hitoktatójaként mi a legfőbb küldetése?

– Az állatorvosi munkám során is fontosnak tartottam, hogy a felnőtteknek is, akik nyitottak rá, beszéljek Isten szeretetéről, arról, hogy az én életemben miként cselekedett Ő. Ezért is örültem annak, hogy lehetőséget kaptam a Letenyey iskolában – már nem óvodás vagy általános iskolás, hanem a felnőttkorhoz közeledő fiatalok hitoktatására. Valóban nem könnyű feladat. A tanulók egy része még soha életében nem járt hittanra, de olyanok is vannak, akik esetleg katolikus általános iskolából jönnek. Nagyon különböző a gyerekek motiváltsága és hozott ismerete. A hittanóráimon azonban főként nem lexikális tudást próbálok átadni, hanem a hitre szeretném vezetni a rám bízottakat. Azt az Istent szeretném bemutatni nekik, aki nekem is bemutatkozott, beborított szeretetével, s megmutatta, hogy velem van, tud rólam, a gyermeke vagyok. A legnagyobb élményem ezen a pályán, amikor a tanulóim beszámolóiból, dolgozataiból kicsendül a hit tapasztalata. John G. Lake, a XX. század eleji hithirdető arról ír, hogy ismeri a Szentlélek hangját, ezért meg is teszi, amit mond. Ennek a hangnak a felismerésére és követésére törekszem, s ebben szeretném segíteni a hittanosokat is.

Hát van mégis élet?

Döme László Balázs fotója

A hóvirág... a tavasz szenvedője. A föld még füvetlen, barna, szomorú. A dombok szakadékaiban, az árkokban, a bokrok között még ott hevernek a zülledező tél fehér rongyai... Sehol egy bogár, sehol egy lepke, sehol semmi élet. Kietlen halotti letaroltság minden felé. Csak a varjak élnek és kerengnek a holt világ fölött, s kiáltják olykor gyászosan:

– Kár, kár!

S tovaszállanak.

A fák között csend marad. Imitt-amott lomha szél kószál, és megfordít olykor az avar tetején egy-egy elszáradt falevelet.

S ím ebben a csöndes holt világban egy csoport apró fehér virágot pillantok meg egy kis földsüppedék oldalán. Egy csoport friss virágot, amint üde-fehéren állanak kis kétleveles zöld ruhájukban, egy fahéjszínű öklömnyi rög mellett.

Hóvirágok! A föld első szülöttei!

Szinte megdöbbenek, hogy őket meglátom.

– Hát van mégis élet? van remény a földben?

Van már, aki elhiszi, hogy tavaszodik!

Gárdonyi Géza

Még ha a világjárvány miatt idén nem is barangolhatunk az Alcsúti Arborétum hóvirágai között, jöttünkben-mentünkben, a fűvészkert kerítésének résein bekukucskálva megcsodálhatjuk a hatalmas hóvirágmezőt, ezeket a kicsiny virágokat, amelyek mit sem törődnek a járvánnyal és a korlátozásokkal, csak teszik a dolgukat, s valóban hiszik, hogy – nem is olyan sokára – eljön a tavasz.

„Mindenben a gyermekeink az elsők”

Találkozás Varáné Németh Barbarával

Varáné Németh Barbarát alighanem senkinek sem kell bemutatnunk. Családja – mondhatni – „az idők kezdete óta” Felcsúton él, ő maga korábban a hivatalban szolgálta közösségünket. Míg nem háromgyermekes édesanya lett, s elhatározta, hogy az egyik legkedveltebb elfoglaltságát választja hivatásául. Manikűrös-ként és pedikűrösként nap mint nap alkot, olyasvalami ez a világ számára, amelyben megélheti nőiségét, kreativitását, az örömmel végzett munka szépségét. Szakmájának különlegessége mellett az anyaság kalandjáról beszélgettünk, valamint arról, hogy miként talált rá a saját magában lévő erőre egy családi tragédia hatására.

*Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs*

Élet a tragédia után

„Tösgyökeres felcsútiak vagyunk, a szüleim mindig is itt éltek, ahogyan a férjem és az ő családja is. Mondhatom, hogy mindenki ismert minket a faluban, már csak azért is, mert mielőtt nyugdíjba ment volna, édesanyám a helyi boltokban dolgozott, nagyon szerették őt az emberek, mindenkihez volt egy jó szava – kezd bele történetébe Varáné Németh Barbara. – Meghatározta az életünket, hogy amikor tizenhárom éves voltam, tragédia történt a családjunkban: a tizenkilenc éves bátyámat elgázolta egy autó. Nem élte túl. Hét évvel később az édesapám is hirtelen, tüdőembóliában halt meg. A bátyám halálát, emlékszem, gyerekfejjel nem igazán tudtam felfogni. Érzékeltem viszont, hogy a szüleim akkoriban kissé eltávolodtak tőlem, ami érthető is, hiszen hatalmas fájdalmuk volt, nem nehezteltem rájuk emiatt. Anyukámnak nagyjából egy év kellett, hogy visszatérjen hozzám, ám ezután nagyon megerősödött a kapcsolatunk. Apukám inkább magába fojtotta az érzéseit, nehezebben dolgozta fel a történeteket. A családi tragédia miatt a kamaszkor nálam szinte kimaradt, viszonylag hamar fel kellett nőnöm. És alighogy kilábalunk az egyik traumából, már következett is a másik, az édesapám halála. Édesanyámmal ketten maradtunk, s ő mindent megtett, hogy segítsen engem az életben elboldogulni. Őt az »élet az élet után« hite tudta átsegíteni a nehéz időszakon. Én is hiszek, a hitem rengeteget segített. Illetve az, hogy amikor az élet nehéz döntés elé állított, mindig kértem apukám és a testvérem segítségét, amit mindig meg is kaptam. A lányom születése nagyon meghatározó volt. Emma korai méhlepényleválással jött világra, s a szülésznő azt mondta: odafentről nagyon vigyáztak ránk. Tudtam, hogy valóban így van.”

A fehér kiscica és a nagy szerelem története

Barbara kereskedelemi szakközépiskolát végzett, mestere pedig nem volt más, mint az édesanyja. Az érettségit követően a gyöngyösi főiskolára járt, ám közben elvégezte a kéz- és lábápolói tanfolyamot, hogy finanszírozhassa a tanulmányait. Ekkor még nem is sejtette, hogy a pénzkereseti lehetőségben hivatásra lett. A tanórák után pedikűrözni és manikűrözni járt, s mindeközben egyetlen kézilabdaedzést sem hagyott volna ki, mert-hogy a sport mindig is fontos szerepet játszott az életében. A főiskola után a felcsúti önkormányzati hivatalban kezdett dolgozni, időközben viszont megszületett három gyermeke, Emma, Máté és Martin, így a hivatali munkáról le kellett mondania. No de ne siessünk annyira előre! „Lacát, a férjemet évtizedek óta ismerem, hiszen ő is felcsúti, s az apukáink egyidősek, mi több, annak idején együtt fociztak – meséli Barbara. – Történt egyszer, hogy anyukámmal burkoltatni szeretnénk volna a konyhánkat, s éppen őt kértük fel. Amikor nálunk dolgozott, sokat beszélgettünk, és szinte teljesen levett a lábamról azzal, hogy megajándékozott egy fehér kiscicával, amire mindig vágytam. Aztán elhívott szilveszterezni, s azóta, immár tizenhét éve együtt vagyunk. 2006-ban esküdtünk, máig úgy tartjuk: a lakodalmom életünk legjobb »bulija« volt. Az pedig, hogy hozzámentem feleségül, életem legjobb döntése. Laca a világ legjobb férje és fantasztikus édesapa.”

A Vara család mindennapjai

Első gyermekük tizennégy évvel ezelőtt született meg. Négy évvel később érkezett a második, majd három év múltán a harmadik. „Az, hogy édesanya lettem, óriási változtatott rajtam – mondja Barbara. – Sokkal aggodalmasabb lettem, s bár próbálok ezen változtatni, sokszor eszembe jut a bátyám esete. Nehéz megtalálni a középutat, talán leginkább a férjem a példám ebben, ő lazábban kezel bizonyos helyzeteket. Számunkra mindenben a gyermekeink az elsők. Minden szabadidőnkben velük vagyunk, igyekszünk mindent előteremteni, minden lehetőséget megadni nekik, mindazt, ami előreviszi őket az életben. Valóban bármit hajlandók vagyunk megtenni értük.” A Vara család naptárában nap mint nap számos program szerepel: Emma lovagolni jár, Máté jégkorongozik, Martin még keresi a sportját. A család lételeme a mozgás, a szülők és a gyermekek egyaránt szeretnek kirándulni, falat mászni, síelni, biciklizni, evezni, korcsolyázni s így tovább. „A sportra tudatosan nagy hangsúlyt fektetünk, szeretnénk egészségesen élni – vallja Barbara. – Nem szeretnénk, ha a gyerekeink a kutyuk világában merülnének el, s hisszük, a sportnak komoly személyiségformáló ereje van. Szeretjük, hogy láthatjuk a sikereiket, hogy velük lehetünk. Emma a lovaglás során teljesen ki tud kapcsolódni, Máté számára a jégkorong a legjobb választás volt, meghozta az önbizalmát, segít levezetni a feszültséget, igazi csapatjátékost farag belőle. Martin pedig többnyire azt csinálja, amit a bátyjától lát, fontos hát a nagytestvér jó példája. Én magam a spinningbe szerettem bele, illetve elkezdtem biciklizni is, ami szinte mindennaposá vált. A férjemmel együtt a Balaton körül is tekertünk már, s annyira jól ment, hogy jelentkeztem egy amatőr országúti versenyre is, ahol a középmezőnyben végeztem. Innentől kezdve nincs megállás. A sport az életem részévé vált. Hogy honnan kaptuk a sport szeretetét? Talán onnan, hogy az édesapám fiatal korában focizott és pingpongozott...”

„Azt csinálhatom, amit szeretek”

Barbaráékát arról is ismerheti Felcsút közössége, hogy nyaranta úgynevezett utcabulit rendeznek az Arany János utca népének: „Ez úgy kezdődött, hogy egy kétgyermekes család költözött az utcánkba, összejöttek, s idővel egyre többen lettünk. Nem csupán a fiatal családokat sikerült bevonnunk, de az utca idősebbjeit is. A fiúk főznek, a lányok sütnek, a gyerekek játszanak – s mindezt kinn, az utcán. Közösségi embernek tartom magam, és szerencsére a munkám is lehetővé teszi, hogy megéljem ezt az oldalamat. Imádom a munkámat! Abban a különleges helyzetben vagyok, hogy azt csinálhatom, amit szeretek. A pedikűr–manikűr világa változatos, kreatív, amelynek hála sok emberrel találkozhatok, jó kapcsolatokat építhetek. Szeretek az emberekkel foglalkozni. Közel húsz éve dolgozom már ebben a szakmában, mindig követem a trendeket, beszerzem a legújabb alapanyagokat, és szívesen tanulok új dolgokat. Szeretem látni, ha a vendégeim elégedettek. Ez nagyon jó érzéssel tölt el. És amellet persze, hogy valami szépet alkothatok, meghallgatom őket, s a történeteikből én magam is sokat tanulok.

Szalagavató helyett

Ünneplőben fotózkodtak a Letenyey végzősei

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

Bár már az előző tanév is kurtán-furcsán ért véget, a mostani talán még furcsábban alakult. A felcsúti Letenyey idei végzősei számára nem adatott meg, hogy az iskola falai között együtt töltsék az utolsó tanévet, ahogy az sem, hogy ünnepi szalagavatójuk legyen – nekik szeretett volna iskolánk közössége kedveskedni azzal, hogy fiataljaink legalább egy fotózás erejéig magukra ölthessék a szmokingokat és a menyasszonyi ruhákat. „Ahogy mindenkinek és minden intézménynek, úgy az iskolának is alapvetően változtatta meg az életét a pandémia – fogalmazott Bányai György iskolaigazgató. – Ezúttal a szalagavatót érte el a járvány, először kellett alkalmazkodnunk az új helyzethez, ahhoz, hogy most nincs klasszikus szalagtűző ceremónia, nincs tánc, nincs bál, nincsenek vendégek. Nehéz ezt tudomásul venniük végzőseinknek. Hisszük, hogy még ha hagyományos szalagavató nem is lehet, valami mégis kell, hogy legyen, ami egyáltalán lehetséges ebben a helyzetben. Mert diákjaink nagyon szeretnek, nagyon akarják, s nem lehet, nem szabad, hogy teljesen kimaradjanak az életükből ezek az élmények. Így találtuk ki az osztályszintű fotózást ünneplőben, márciusban pedig tartunk majd egy szerény szalagtűzöt, osztályonként külön-külön, a szülők és az iskolaközösség számára online közvetítve. Az idei tanévben ennyire telik, de úgy érezzük, ezt meg kell tennünk diákjainkért. Reméljük, először és utoljára.”

Ébredezőben

Kertészeti Áruda

Lassan kifelé megyünk a télből, érzékelhető ez abból is, hogy egyre hosszabbak a nappalok. Kertünk még téli álomban pihen, de egy-egy melegebb periódus után tapasztalható már az ébredés. Gyümölcsösünkben elkezdhetjük a metszést. A tavalyi év burjánzott hajtásait nyugodtan vágjuk vissza. Az egyik alapszabály, hogy a leendő gyümölcsöket mindig érje napfény, tehát úgynevezett tölcsérformára metsszünk. A metszésben kérhetjük hozzáértő, tapasztalt kertész segítségét, így jövőre akár mi magunk is el tudjuk végezni ezt a feladatot. A metszés után alaposan végezzük el a lemosó permetezést, amit két-három hét elteltével a határfok javulása érdekében ismételjünk meg. Fontos, hogy a lemetezett ágakat egy helyen gyűjtjük össze, és lehetőség szerint próbáljuk elégetni őket. Jó megoldás lehet egy kiselejtezett vashordó ilyen célú átalakítása is.

Ha ősszel elmaradt a gyümölcsfáink telepítése, rügyfakadásig elvégezhetjük szabad gyökerű oltvánnyal. Tájékozódjunk, hogy milyen lehetőségünk van, illetve milyen gyümölcsöt szeretnénk termelni, és az alapján válasszunk a realitásoknak megfelelően. Ügyeljünk a szabad gyökerű csemete szállítására, alapvető hiba, ha felkötik a tetőcsomagtartóra, és bizony mire hazaérkezik, a hajszálgökörei mind elszáradnak, ezért a növény eredésére nagyon kevés az esély.

Fagymentes időben elkezdhetjük a talaj előkészítését is a veteményeskertben. Távolítsuk el a talajművelés előtt a tavalyi növénymaradványokat és az esetleges torzókat. A földben telelt növényeinket is szabadítsuk meg a téli takarástól. Az összegyűjtött maradványokat szintén égessük el. Ügyeljünk arra, hogy az égetésnél olyan időpontot válasszunk, amikor a füstöléssel nem zavarunk senkit. A legjobb megoldás a szerves trágya beásása, ezt csomagolt formában is beszerezhetjük szakboltokban. A finom talajművelést (az egyenes gereblyézést) majd csak közvetlenül a vetés előtt végezzük el. A szerves trágya hiánya esetén szakboltokban beszerezhetők különféle kiskerti granulátumok (műtrágyák). Vigyázzunk a felhordással, tartsuk a szükséges utasításokat, mert az egész éves munkánkat veszélyeztetheti egy „tűlszór” kert.

Az őszi dugványozásunk eredményeképpen már gyönyörködhetünk a tavasz hírnökeiben, hiszen a krókusz és a hóvirág már csodaszép pompában virágzik. Továbbra se felejtsük meg a madarak etetéséről, téli gondoskodásunknak köszönhetően már teljes egészében számíthatunk a kihelyezett táplálékra. A napsütés mindig a kertet szerető embert inspirálja, jókedvre hangolja. Készüljünk idén is, s varázsoljuk életterünket újra csodaszéppé!

Kertész Róbert vegán Ironman rovata Rakott kel

Az olaszok úgy hiszik, a világ legjobb sütőben sült, rakott étele a lasagna, de tévednek. Nem ismerik ugyanis a rakott kelt, amely amellet, hogy ízletes, még egészséges is, s elkészíthetjük „mentesen”. E havi konyhaművészünk, az allergénmentes, változatos, egészséges táplálkozás fontosságát hirdető Csak a Mentés elnevezésű országos verseny tavalyi győztese, a 2020-as év „mentés” séfje egy hagyományos receptet hozott nekünk – allergének nélkül.

Hozzávalók (4 főre):

1 közepes fej kelkáposzta
30 dkg barnarizs
70 dkg cukkini
30 dkg csiperkegomba
1 ek. őrölt pirospaprika
1 ek. őrölt füstölt pirospaprika vagy folyékony füst
5 dundi gerezd fokhagyma
só, bors, őrölt kömény ízlés szerint
45 dkg növényi tejföl
+ a tálaláshoz 1 nagy fej vöröshagyma
8 ek. növényi olaj

Elkészítés:

A megtisztított és felaprított kelkáposztát sós, köményes, enyhén szóda bikarbónás vízben puhára főzzük, majd leszűrjük. Közben a megmosott rizst két evőkanál felhevített olajon átforгатjuk, majd felöntjük forró vízzel, és ízlés szerint sózzuk. (A víz mennyisége függ a rizs fajtájától, általában a rizs kétszeres mennyisége szükséges a főzéshez.) Néha kevergetve, de fedő alatt, közepes hőfokon készre főzzük. A maradék öt evőkanál olajon megpirítjuk a megtisztított, apróra vágott hagymát. Megszórjuk a pirospaprikával, majd hozzáadjuk a meghámozott, kimagozott és apróra vágott cukkinit, gombát. Ízlés szerint sózzuk, és hozzáadjuk a zúzott fokhagymát, az őrölt borsot, az őrölt köménymagot, kevés vizet, hogy szafatos legyen, és roppanósra pároljuk. Egy hőálló tálat vékonyan kikenünk olajjal, majd rétegezzük a hozzávalókat. Alulra kerül a lecsepegtetett kelkáposzta, rá a rizs, a cukkini és gomba. Megkenjük növényi tejföllel, és folytatjuk a rétegezést. Felülre kelkáposztát teszünk, és megkenjük növényi tejföllel, végül kevés növényi olajjal locsoljuk meg. 200 °C-ra előmelegített sütőben mintegy 30 perc alatt készre sütjük. Ízlés szerint növényi tejföllel tálaljuk.

Névjegy

Derecskeiné Horváth Zsuzsanna

2020-ban én lettem a Csak Mentés Év Séfje. Négygyermekes édesanya, feleség, háziasszony vagyok, és évek óta megállíthatatlanul lelkes hobibizakács és cukrász. Az ételérzékenyek száma napról napra növekszik, de vannak, akik velem együtt az egészségtudatosság miatt választják ezt az életformát, odafigyelve az ételek szervezetre gyakorolt hatására. Hat éve foglalkozom mentes ételek készítésével. Fontos számomra, hogy megmutassam: egyszerűen, kreatívan is lehet finom, ízletes, változatos, tápanyagdús, vitaminokban és ásványi anyagokban gazdag, egészséges ételeket készíteni. Arra ösztönzök mindenkit, hogy kísérletezzünk bátran, tegyünk egy próbát az egészségünk érdekében.

Változásra hív a nagyböjt

Jäger Tamás

A nemrég megkezdődött nagyböjti időszakról a legtöbb embernek még inkább ugyanaz jut eszébe, mint általában a vallásról: a keresztények amúgy is korlátok közé szorítják életüket, pláne most nagyböjtben. Így is eléggé „le vagyunk szabályozva” az utóbbi időben, köszönjük, ez most nem nekünk való.

Szomorú lenne azonban, ha a maga valóságában csak erről szólna a Jézus Krisztus által ajánlott élet. Amikor Jézus kiment a pusztába, hogy felkészüljön tanítóéveire, valójában erópróbát tartott. Nem saját maga találta ki, hanem a Szentlélek hívta erre. „Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy az ördög megkísértse” (Mt 4,1) – a Szentlélek tehát szándékosan vitte oda! Ha el merte oda vinni őt, nyilvánvalóan tudnia kellett, hogy a segítségével Jézus képes lesz az ő útján járni, és nem bukik el. Ez a tény támpontot adhat nekünk is: nem önerőből kell csodát tennünk, mert maga a Lélek hív, akinek a hangját felismerve és követve képesek vagyunk ellent mondani a gonosz minden csábításának – értsd: a körülöttünk lévő világ számos, romboló hatású, kétes csalogatásának, illetve a saját gyengeségünknek is.

Isten tehát nem azért enged be minket az élet sűrűjébe, hogy elbukjunk, épp ellenkezőleg: mivel ismer minket, tudja, mennyit tudunk elhordozni a pislákoló hitünkkel, és ő tudja azt is, hogy kegyelmével mellettünk van.

Nekünk pedig a legfontosabb feladatunk ugyanezt felismerni: „Ne aggodalmaskodjatok hát (...), ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá” (Mt 6,25–33).

A böjt tehát gyakorlat, változás. Gyakorolni kell, ha valami újat tanulunk, hogy készséggé váljon. „De hát én évtizedek óta követem Jézust, és templomba járok, sőt, rendszeresen gyónok is (általában ugyanazt)” – hangzik az egyszeri kereszténytől. Érezzük, hogy van, amikor az sem elég, ami szépnek látszik. Ezért jobb, ha magunknak is inkább azt mondjuk, amit Jézus mondott a folyton vele lévő tanítványoknak: „Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába” (Mt 18,3).

Ha nem változtok meg A böjt tehát változás. Változtatás az eddig megszokott rutinjainkon – ehhez imádság és elmélkedés szükséges. Vajon jó a megszokott gyakorlat az otthoni feladatokban? Ahogyan kikapcsolódunk, annak nem látja kárát a lelkünk? Egymásra elég időt fordítunk? Ahogyan emberekre és eseményekre gondolunk, az a szeretet magvát veti el bennünk? Biztosan sok mindent jól csinálunk, de van, ami talán lehetne még gyümölcsözőbb?

Meggyőződéseim, hogy a kommunikáció az alapja minden változásnak. Kommunikáció mint közösségteremtő gyakorlat – először Istennel a rendszeres imádságban. Nem véletlenül kezdődik a legelső zsoltár így: „Boldog ember (...) Aki örömét leli Isten törvényében, s parancsairól elmélkedik nappal és éjjel” (Zsolt 1,1–3). A tettet megelőzi a szó, a szót megelőzi a gondolat. Nem mindegy, min jár az eszünk reggel, nappal, este és éjjel. Ezzel együtt lényeges a kommunikáció mindazokkal, akik körülöttünk élnek. Könnyű kimondani a szavakat, de nehezebb átállni egy jobb, minőségi és építő kommunikációra. Ha azonban ez a változtatás a záloga egy szeretetteljes életnek, megéri a fáradságot, amiben az evangélium szerint nem vagyunk egyedül.

Ebben a reményben a szentmise könyörgésével együtt forduljunk bizalommal Istenünkhöz, aki minden számunkra és családjaink számára növekedést hozó változás mellett van: „Mindenható Istenünk, add kegyelmedet, hogy a nagyböjti szent időszak évenként visszatérő gyakorlatai által egyre jobban megismerjük Krisztus életének titkait, és méltó keresztény életünkkel igazodjunk hozzá. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.”

Szomjazók

Rózsa Dávid

Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! (Jn 7,37)

Volt egyszer egy favágó, aki épp munkából tartott hazafelé. Megszomjazott, ezért lehajolt a közeli patakhoz, és inni kezdett belőle. Azonban ahogy ivott, azt vette észre, hogy egy kígyó a vízből hirtelen a kezébe, majd a szájába ugrott. Ezután bármennyit is ivott, nem tudta oltani a szomját. Bejárt minden orvost, de nem tudtak rajta segíteni. Míg végül a legbölcsebb azt mondta neki, menjen vissza a patakhoz, és igyon belőle újra. Megtette a favágó, és látta, hogy mindössze a lapján lévő toll tűnt kígyónak a víz tükrében, nem volt semmilyen állat a gyomrában, ami megitta volna előle a vizet.

A mindennapjainkra gondolva a mi történetünk kicsit más, de a fő motívum, a szomjúság közös. Melyikünk ne szomjazna valamire? Emberként meghatározza az életünket az, hogy keresünk valamit. Keresünk, kutatunk valami olyan után, ami egészsé, teljeessé tenná tenni az életünket, ami megoldást adhatna problémáinkra.

Szomjazunk a kapcsolatok után, vágyunk a kapcsolatokra, arra, hogy szeressenek minket, és hogy számunkra is legyen valaki, akit szerethetünk. Szomjazunk a közösségre, arra, hogy tartozunk valahová, érezzük, hogy valahol fontosak vagyunk, valahol számítanak ránk, és mi is számíthatunk rájuk. Szomjazunk a sikerre, az elismertségre, arra, hogy belássák, valóban vagyok valaki, értékes vagyok, elértem valamit. Mi az, ami után te is szomjazol?

Mindannyian szomjazunk, és mindannyian hajlandók vagyunk szinte bármit megtenni azért, hogy oltssuk ezt a szomjúságot. Ennyiből állna az élet? Annyiből, hogy megpróbáljuk valahogy kioltani a szomjúságunkat – közösséggel, társsal, sikerrel, és még sorolhatnánk? Ennyi lenne a kereszténység válasza is, hogy Jézusnál vagy az egyháznál meg lehet találni ezeket a szomjúságokra a forrást? Nem. Mert itt valami mélyebbről van szó. Valamiről, amit úgy neveznek: létszomj. Az emberi lét ürességének a szomja. Életszomj. Az, amiből minden

más fakad, de amit nem lehet kioltani semmi mással – csakis azzal, ami erre akar választ adni.

Egyenként mindannyian keressük azt, amivel kicsit oltani tudnánk a szomjúságot. Keressük olyanokban, amiket meg tudunk venni, tárgyakban, élményekben, szolgáltatásokban, és olyanokban, amiket nem – szeretetben, családban, kapcsolatokban. Mind keressük, mind élvezzük egy darabig, majd mind csalódunk benne. Mert szükségesekek ugyan, van értékük, de a létszomjra nem tudnak igaz választ adni.

Jézus szava, a keresztyén hit ezért nem alternatíva. Nem egy újabb lehetőség vagy opció, ami talán kioltja a szomjat. Nem egy ideiglenes megoldás. Hanem a válasz, ami után nem kell újabb és újabb forrást keresnünk, hogy újra választ kapjunk az ingerre. A Jézus követésében leélt élet az, amiben az ember valós választ kaphat a lét- és életszomjára. Ezért mondja Jézus azt, hogy: „ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék.”

Tudta-e, hogy...

Pontosán húsz évvel ezelőtt, 2001 februárjában teremlabdarúgó-bajnokságot rendeztünk a felcsúti sportsarnokban. A részt vevő csapatok az alábbi helyezéseket érték el:

- I. Pizkos 12
- II. Öregfiúk
- III. Watz Bt.
- IV. L. B. Knauf
- V. Felcsúti Vegyes
- VI. O. M. V.
- VII. Jó Barátok

A bajnokság tagjai: Hostyánszky L., Móri T., Fóris R., Fóris L., Izing P., Lódi R., Lakatos I., Groszeibl K., Szeredi L., Erdész I.

A bajnokság gólkirálya Komlós Dávid, az L. B. Knauf játékosa lett. A legjobb kapus címet Szilágyi Tamás, az Öregfiúk játékosa szerezte meg.

Noll Zoltán

Isten hozta!

Négy kisbabánk született az elmúlt időszakban.

Lengyel Máttyás – Lengyel-Hartyáni Lilla és Lengyel Balázs kislánya – 2020. december 22-én,

Vidra Zoé Emilia – Androvics Liza és Vidra Balázs kislánya – 2020. december 30-án,

Groszeibl Zsombor – Kerkuska Nóra és Groszeibl Lénárd kislánya – 2021. január 12-én,

Kádár Benett – Szabó Ildikó és Kádár Gábor kislánya – 2021. január 27-én jött világra.

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester február hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnapjait is köszöntötte.

Tóth Sándorné a 78., **Mohos Józsefné** a 95., **Horváth Ferenc** a 85., **Flier Jánosné** a 86., **Deme Gézané** a 79., **Bencze Jánosné** a 77., **Kovács Józsefné** a 75., **Hölczl Jánosné** a 81., **Mocsonoky Péter** pedig a 89. születésnapját ünnepelte.

FIGYELEM! NEMZETKÖZILEG ELISMERT ECL NYELVIZSGA A FELCSÚTI LETENYEYBEN

A VIZSGA IDŐPONTJA:
2021. április 9. – A2, B1, C1 szint
2021. április 10. – B2 szint

AZ IDEI FELSŐOKTATÁSI JELENTKEZÉSHEZ
EZ AZ UTOLSÓ IDŐPONT TÖBBLET PONTOKAT
SZEREZNI!

A SIKERES NYELVIZSGA
+28 PONTOT (középfok esetén),
+40 PONTOT (felsőfok esetén) **JELENT!!!**
AZ ELSŐ SIKERES NYELVIZSGA
A TELJES VIZSGADÍJA VISSZAIGÉNYELHETŐ!
JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: március 11.
JELENTKEZÉS MÓDJA: ONLINE, www.ecl.hu
MINDEN SZÜKSÉGES INFORMÁCIÓ
AZ ECL VIZSGARENDSZERÉRŐL
EZEN A WEBHELYEN: ECL.HU.

Kérdés esetén elérhetőségeink:

Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium Szakgimnázium
és Szakközépiskola, 8086 Felcsút, Fő út 191.
Tel.: +36-30/883-8514, E-mail: letenyey@pfla.hu

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepekseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Látogass el éttermünkbe vagy rendeld házhoz és élj a szolgáltatás adta előnyökkel.

Bankkártyával vagy SZÉP-kártyával

fizetned rendelésed?
Már nálunk is megteheted.

www.meszarospub.hu /MesarosPub Alcsútdoboz, Szabadság út 156.

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750